

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 257/2021

04.02.2021. године

Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милунка Арсић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 275/20 од 04.08.2020. године, у седници одржаној 04.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 275/20 од 04.08.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку Прр1 372/19 од 19.05.2020. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року, у предмету Привредног суда у Чачку Ст. 12/17 исплати 935.709,81 динара, са законском затезном каматом почев од 08.07.2019. године, као дана подношења тужбе до исплате на терет буџетских средстава која су намењена покрићу текућих расхода Привредног суда у Чачку, осим средстава намењених за запослене и текуће одржавање објекта и опреме. Ставом другом изреке, одбијен је тужбени захтев у делу у ком је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу на досуђени износ плати законску затезну камату од 10.05.2010. године до 08.07.2019. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 43.875,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 275/20 од 04.08.2020. године, ставом првим изреке, жалба тужене је одбијена и првостепена пресуда је потврђена у ставу првом и у ставу трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 08.07.2019. године, а вредност предмета спора опредељена је износом од 935.709,81 динара, који очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, па ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као изреци.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић